Съмнения тревожат моя Джан —
~~Уми лъгали със съмнения?~~
~~Мой милий~~ Сисан!
неутешим
Твой мисли, ~~Дъщи~~ Дъще, свете, че делим
на, мама
~~Че делим със майка майка~~
коварната измама...
~~Лъжата измама!..~~

~~Хуриян~~ Но, как да го разубеля?, гунин
~~Бедняка как да утеша, Хуриян?~~
на клатушка разбитата душа? Но как да утеша?
~~Ние~~ се мъкнем
~~Нали ~~ние~~ страдали~~ —
Ние, и ние!..
Но, ако аз...
~~Не, не, не, не, срамно!..~~ туй ще бъде!...
Но, ако аз...
Че той ще ме остави —
~~Нали ~~мъж~~ няма никого!~~ —
в тоз час!
Но, ако аз ~~не~~ отворя с песен тук на ~~ръцете~~ моя глас?
~~Ще говоря с песен?~~..

Хуриян — Старата госпожа ще чуе!..
~~Тъй~~ Чула е, че не спиш... Ще ме пак
ли строго... Дано не е чула музиканта! / Хвърля през стъпалата всичко, което ї попадне по ръка, свещника с горящата свещ, наръч вързоби ключки и прекорени балтук, чадъра собственото си обувка и ї ги!